

عنوان مقاله:

رتبه بندی عوامل موثر در آینده صنعت سیمان و بتن از دیدگاه توسعه پایدار در ایران با استفاده از روش تاپسیس

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ابوذر رفیعی - کارشناسی ارشد مهندسی عمران گرایش مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)

ناصر حاجیان - استادیار گروه مهندسی ساخت دانشکده فنی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

امروزه برای رسیدن به توسعه پایدار، صناعی مورد توجه قرار می گیرند که با حفظ اصول محیط زیست، موجب بهبود کیفیت زندگی افراد جامعه شوند. در این میان تولید بتن دارای جایگاه اقتصادی ویژه است. بتن به عنوان مصالح برگزیده قرن پس از آب پرمصرف ترین مصالح مصرفی انسان به حساب می آید که در صنایع وابسته به مهندسی عمران دارای جایگاه ویژه ای است و بر محیط زیست ما به طور مستقیم اثرات متعددی دارد. بنابراین عدم توجه به این اثرات می تواند مشکلات زیادی را ایجاد نماید. مصرف حجم بسیاری از مواد خام کره ی زمین، تولید گازهای گلخانه ای به علت استفاده از سیمان پرتلند به عنوان چسباننده ی اصلی بتن و در نتیجه افزایش دمای کره ی زمین و نیز دوام کم سازه های بتنی از جمله دلایلی هستند که بر تولید حاصل از منابع طبیعی اثر منفی دارند. امروزه مطالعات بسیاری به ارایه راهکارهایی برای ترویج و گسترش بتن های دوست دار محیط زیست اختصاص دارد. در این پژوهش سعی شده است تا مهمترین عوامل برای تولید سیمان با ملاحظه جنبه های انرژی، زیست محیطی و کیفیت از طریق مطالعات کتابخانه ای و مصاحبه با متخصصان شناسایی شود و پس از آن با استفاده از روش تاپسیس رتبه بندی شده اند. در نهایت از بین عوامل مورد مطالعه، استفاده از مواد پوزولانی به عنوان جایگزین بخشی از سیمان پرتلند بالاترین مرتبه را بخود اختصاص داده است.

کلمات کلیدی:

بتن، توسعه پایدار، محیط زیست، روش تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/617959>

